

trakt, som man kunde sige var den normale Lejekontrakt, som man kunde henvise til. Men det er noget, som bliver fuldkommen frivilligt, om de paagældende, som skal slutte en Kontrakt, vil lægge denne til Grund. Men jeg skal efterkomme det ærede Medlems Hensetting og tænker mig at gøre det ved at henvende mig til Sagførerforeningen og bede den udarbejde et Udkast til en Kontrakt, som kan blive bearbejdet i Justitsministeriet. Saa kan der fremkomme en saadan Normal-Koncept til en Lejekontrakt, og hvis det kan være nogle Lejere til Nytte, skal det glæde mig. Men man maa, som sagt, huske paa, at det ikke er nogen som helst Art af Magtmiddel. Der er Kontraktfrihed. Det er kun en Støtte, vedkommende svagere Part i Kontraktforholdet eventuelt kan have, naar han kræver en saadan Kontrakt lagt til Grund. Men der skal, som sagt, blive udarbejdet en saadan Koncept.

Det ærede Medlem talte saa om Afdragshandler og Køb paa Afbetaling. Der foreligger nu et Udkast til en Lov om Køb paa Afbetaling med tilhørende Bemærkninger, udarbejdet af den ved kgl. Resolutioner af 28. Juli 1901 og 4. Juli 1910 nedsatte Kommission — det er den skandinaviske Civillovskommission — og det Forslag, som er udarbejdet, er vistnok fuldt færdigt. Det vil sige, der foreligger et fuldt udarbejdet Forslag fra Kommissionen, men der venter det endnu en sidste og endelig Behandling i Sverige, og den finder jeg det rimeligt at afvente. Men saa snart den har fundet Sted — og det er vel ikke sandsynligt, at der derved vil fremkomme Forandringer — skal Spørgsmaalet om et saadant Lovforslags Udarbejdelse til Forelæggelse for den danske Rigsdag blive taget op af Justitsministeriet, og i indeværende eller næste Rigsdagsdagssamling vil der efter al Sandsynlighed blive forelagt Rigsdagen et saadant Forslag til Lov om Køb paa Afbetaling.

Saa talte det ærede Medlem med vanlig Utrættelighed Horsens Tugthus' Betjentes Sag. Jeg havde glædet mig til, at det ærede Medlem ikke havde gjort det i Aar. Det vilde have været en Afveksling, og der kunde have været nogen Grund for det ærede Medlem til ikke at gøre det i Aar, idet de Krav, han har været en saa ivrig og vedblivende Talsmand for, i alt væsentligt er opfyldte, og der mellem Fængselsledelsen og Betjentene i Tugthuset i Virkeligheden var den fælles Opfattelse, at nu skulde de nøjes med det, de havde faaet.

Det, som det ærede Medlem nu har gjort sig til Talsmand for, er heller ikke til lige nu at imødekomme. Han siger, at Betjentene i Horsens Tugthus har for lang en Arbejdstid. Jeg maa give ham Ret i, at de har en lang Arbejdstid, men den er dog blevet i ikke ringe Grad afkortet ved, at de, der tidligere gjorde Natvægtertjeneste fra Kl. 8½ om Aftenen, nu møder som Natbetjente Kl. 6½ om Aftenen, og Dagbetjentene faar altsaa en Afkortning af deres Arbejdstid om Aftenen med to Timer. Det er dog ikke saa lidt. Det er ganske vist ikke helt gennemført, fordi der af de 12 Natbetjente er 4, som er saa gamle, at de ikke godt kan paatage sig denne noget forlængede Arbejdstid, men paa den anden Side ikke saa svage, at de maa afskediges. Men det er jo kun et Tidsspørgsmaal, saa bliver det Forhold rettet, og alle 12 kommer til at møde. Til Gengæld for den noget lange Arbejdstid har Betjentene i Horsens en Fridag hver 5te Dag, medens Betjentene i de andre Straffeanstalter kun har en Fridag hver 7de Dag. Det bør det ærede Medlem ogsaa tage i Betragtning. Han bør i det hele ikke alene se paa Skyggesiderne i Horsens, men opmuntre Betjentene ved ogsaa i sine Foredrag at foreholde dem, hvilke lyse og gode Sider deres Tilværelse har.

Reservebetjentene, hvis Lønningsforhold det ærede Medlem klagede over, havde lige indtil 1. April, naar de gjorde stadig Tjeneste, samme Lønning som de faste Betjente paa laveste Lønning. Nu har disse sidste ganske vist faaet en Huslejegodtgørelse paa 100 Kr., men det bør dog ikke gøre de andre misundelige. Men der er naturligvis det beklagelige, at Reservebetjentene ikke har stadigt Arbejde alle. Der gøres imidlertid det yderste — det ved det ærede Medlem godt — for at beskæftige de ledige Reservebetjente ogsaa i den Tid af Aaret, hvor de ikke har deres normale Beskæftigelse. Sagen er den, at der i Horsens Tugthus er en hel Del Fanger, der om Sommeren sendes ud til Kolonier i Kølseng og andre Steder; en hel Del af de faste Betjente tager med for at passe paa dem og have Opsigt med dem. Hjemme i Tugthuset anvendes der derfor i Sommertiden en Del Reservebetjente, og disse bliver uden Beskæftigelse, naar de faste Betjente kommer tilbage med de Fanger, der har været ude i Kolonierne. I Vintertiden gøres der alt, hvad der kan gøres, for at skaffe Reservebetjentene Ar-